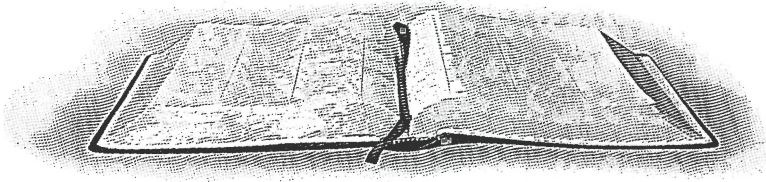

BÀI HỌC 1

KINH THÁNH CÓ MỘT KHÔNG HAI

CÂU GÓC: “Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi, ánh sáng cho đường lối tôi” (Thi thiên 119:105).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Phục truyền 32:45–47; Sáng thế Ký 49:8–12; Ê-sai 53:3–7; 1 Cô-rinh-tô 15:3–5, 51–55; Rô-ma 12:2.

Như là một tủ sách gồm có 66 sách, được viết trong một khoảng thời gian là 1,500 năm tại trên ba lục địa (Á châu, Phi châu, và Âu châu) bởi trên 40 tác giả, Kinh Thánh thật độc nhất vô nhị. Không có một cuốn sách nào khác, dầu là văn bản thánh hay về tôn giáo, giống như vậy. Và thật điều ấy không có gì phải ngạc nhiên cả, vì duy chỉ Kinh Thánh, là Lời của Đức Chúa Trời.

Trong bốn thế kỷ sau Đấng Cơ Đốc đến thế gian, có trên 24,600 bản thảo của Tân Ước được thâu thập. Nếu so sánh với các bản thảo của những văn phẩm của các triết gia và văn hào nổi tiếng thời cổ chúng ta sẽ thấy con số 24,600 là to như thế nào. Có bảy bản thảo nguyên bản của triết gia Plato, triết gia Herodotus có tám, và thiên trường ca Íliad của Homer còn tồn tại được 263 bản. Như vậy chúng ta có thể thấy là Kinh Thánh đã được truyền chép lại nhiều đến mức nào, và người ta có rất nhiều bản để so sánh sự chính xác của các văn bản của Tân Ước.

Kinh Thánh còn được biết là quyển sách đầu tiên được phiên dịch, là cuốn sách đầu tiên được in khi người ta chế ra chiếc máy in đầu tiên ở Âu châu, và là cuốn sách được truyền bá bằng nhiều ngôn ngữ nhất vì nó hiện có thể được đọc bằng ngôn ngữ của 95% dân số trên địa cầu ngày nay.

Kinh Thánh cũng độc nhất vô nhị trong nội dung và thông điệp đều chỉ vào một trọng tâm duy nhất, ấy là về công tác cứu chuộc của Đức Chúa Trời trong lịch sử. Lịch sử đó đan lẩn với các lời tiên tri, vì chúng báo trước tương lai của các kế hoạch và chương trình của Đức Chúa Trời và vương quốc vĩnh cửu của Ngài. Đó là Lời sống của Đức Chúa Trời, bởi vì là chính bởi Thân Linh của Đức Chúa Trời đã soi dẫn cho những người viết Kinh Thánh (2 Ti-mô-thê 3:16, 17) để hứa với mọi tín đồ ngày nay rằng sẽ đưa chúng ta đến chân lý khi chúng ta nghiên cứu các Lời ấy (Giăng 4:16, 17; Giăng 15:26; Giăng 16:13).

1. LỜI HẰNG SỐNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Lời quan trọng nhất của một người là những lời cuối cùng mà người ấy nói lên. Môi-se, tác giả của năm sách đầu làm nền tảng cho Kinh Thánh đã đặt một bài ca cho toàn dân trước khi ông qua đời (Phục truyền 31:30 – 32:43).

Đọc Phục truyền 32:45–47. Bài ca của Môi-se diễn tả thế nào về Lời của Chúa và quyền năng của lời ấy trong đời sống của dân Hê-bơ-rơ khi họ đứng bên lề để bước vào Đất Hứa?

Trong những lời cuối của Môi-se là một sự hô hào mạnh mẽ cho toàn dân. Ông kêu gọi họ ghi tạc vào lòng những lời Chúa đã phán qua ông dạng truyền cho họ, ông muốn nhấn mạnh với họ rằng họ phải chú tâm vào Đức Chúa Trời và ý muốn Ngài trong đời sống của họ. Họ phải dạy dỗ con cái mình lời Chúa mà họ đã học, để truyền lại từ đời này sang đời khác về giao ước của Đức Chúa Trời về kế hoạch cứu rỗi. Chúng ta hãy để ý là ông không biểu họ phải chọn chỉ những lời hợp ý mình nhưng họ phải vâng giữ “mọi lời của luật pháp này” (Phục truyền 32:46).

Khi chung cuộc của lịch sử địa cầu, Đức Chúa Trời sẽ có một nhóm người vẫn tiếp tục trung tín với Kinh Thánh, có nghĩa là họ giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Giê-su (Khải huyền 12:17). Những người này sẽ vẫn trung tín với sự dạy dỗ của Kinh Thánh, bởi vì Kinh Thánh không chỉ bảo đảm một đời sống phong phú trên đất mà còn một sự sống đời đời trên trời trong nhà mà Đức Chúa Giê-su đang sẵn sàng cho chúng ta (Giăng 14:1–3).

Đọc Giăng 1:1–5, 14; Giăng 14:6. Những lời này dạy gì cho chúng ta về Đức Chúa Giê-su và một sự sống đời đời? Ngôi Lời trở nên xác thịt liên quan thế nào đến sự khai thị và soi dẫn của Kinh Thánh?

Đức Chúa Giê-su là trọng tâm và chủ đích của toàn Kinh Thánh. Sự giáng trần của Ngài làm người phạm trong tư cách Đấng Mê-si là ứng nghiệm các lời hứa trong Cựu Ước. Bởi vì Ngài đã sống nơi trần thế, đã chết, và nay Ngài sống, chúng ta không những được thấy Kinh Thánh chứng thực, mà còn hơn thế, lời hứa vĩ đại về sự sống muôn đời trong một sự hiện hữu mới cũng được chứng thực nữa.

Đọc lại Phục truyền 32:47. Bạn đã kinh nghiệm thế nào với cá nhân mình về chân lý rằng sự vâng phục Lời Chúa của chúng ta “không là luống công đâu”? Tại sao có niềm tin nơi Đức Chúa Trời và vâng giữ Lời Ngài không bao giờ là luống công?

2. AI LÀ NHỮNG NGƯỜI VIẾT KINH THÁNH, VÀ VIẾT Ở ĐÂU?

Nhiều tác giả khác nhau, quê quán họ, và bối cảnh cùng lý lịch của họ cho chúng ta thấy một chứng cứ đặc biệt và có một không hai, rằng Đức Chúa Trời hoạt động để mang thông điệp về lịch sử và sứ điệp của Ngài cho loài người của mọi trình độ và văn hóa khác nhau.

Các câu Kinh Thánh sau đây cho chúng ta biết gì về các tác giả Kinh Thánh và lý lịch của họ? (Xuất Ê-díp-tô Ký 2:10, A-mốt 7:14, Giê-rê-mi 1:1-6, Đa-ni-ên 6:1-5, Ma-thi-ơ 9:9, Phi-líp 3:3-6, Khải huyền 1:9).

Kinh Thánh được viết bởi nhiều người khác nhau và có gốc gác khác nhau và sống trong những hoàn cảnh khác nhau. Có sách được viết trong hoàng cung, có sách được viết trong nhà tù, hay viết khi bị lưu đày, và nhiều cuốn được viết như là nhật ký ghi lại những đoạn đường đi truyền bá đạo Chúa. Các tác giả này có trình độ học thức khác nhau. Có người, như Mô-i-se, đã được chuẩn bị để làm vua, hay như Đa-ni-ên, được cho có một nền học vấn để giữ các chức vị cao trọng. Có người, chỉ là một người chăn chiên bình thường. Có người hãy còn rất trẻ, và cũng có những người tuổi đã rất cao. Cho dầu họ khác nhau về mọi mặt, họ đều có một điểm giống nhau: Họ đã được Đức Chúa Trời gọi và soi dẫn bởi Đức Thánh Linh để ghi lại những thông điệp của Ngài gởi cho dân Ngài, bất kể họ là ai và đang ở đâu.

Cũng có những tác giả ghi lại những sự kiện mà chính mắt họ thấy và tai họ nghe. Có người thì nghe kể lại và bỏ công sức và thời gian để điều tra rõ ràng những gì mình được kể cho nghe, hoặc dùng mọi văn phẩm có được để chứng thực (Giô-suê 10:13, Lu-ca 1:1-3). Nhưng toàn bộ Kinh Thánh đều là những lời được soi dẫn (2 Ti-mô-thê 3:16). Đây là lý do vì sao Phao-lô đã viết, “Và, mọi sự đã chép từ xưa đều để dạy dỗ chúng ta, hầu cho bởi sự nhịn nhục và sự yên ủi của Kinh thánh dạy mà chúng ta được sự trông cậy” (Rô-ma 15:4). Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng con người cùng ngôn ngữ của họ có thể chọn những người để truyền đạt thông điệp do Ngài soi dẫn bằng phương cách đáng tin cậy nhất, ấy là ngôn ngữ của loài người.

“Đức Chúa Trời đã vui lòng truyền đạt chân lý của Ngài cho thế gian bởi các môi giới của loài người, bởi chính Ngài, bởi Đức Thánh Linh, và bởi những người có trình độ và cho phép họ làm công việc của Ngài. Ngài hướng dẫn tâm trí họ để họ ý thức lựa chọn những gì để nói và những gì để viết. Lời Chúa là kho tàng được giao cất trong các bình bằng đất, nhưng, không hơn không kém, đó vẫn là kho tàng đến từ Thiên đàng.”

Nhiều người viết khác nhau, nhiều bối cảnh khác nhau, mà cùng tỏ bày về chỉ một Đức Chúa Trời. Sự thật tuyệt vời này giúp cho chúng ta xác nhận tính chân thực của Lời Chúa như thế nào?

3. KINH THÁNH NHƯ LỜI TIÊN TRI

Kinh Thánh thật là độc đáo so với các tác phẩm tôn giáo nổi tiếng khác. Ba mươi phần trăm nội dung của Kinh Thánh là về các lời tiên tri và văn chương tiên tri. Sự kết hợp giữa lời tiên tri và sự ứng nghiệm đúng hạn của nó là điều chính yếu trong quan điểm của Kinh Thánh đối với thế giới, vì một Đức Chúa Trời chủ động trong lịch sử cũng là một Đức Chúa Trời biết về tương lai và đã tiết lộ sự hiểu biết ấy cho các tiên tri của Ngài (A-mốt 3:7). Kinh Thánh không chỉ là Lời Hằng Sống, hay Lời Lịch Sử, đó cũng là Lời Tiên Tri.

Những đoạn Kinh Thánh sau đây đã tiết lộ ra sao về việc Đấng Cứu Thế sắp đến?

Sáng thế Ký 49:8-12 _____

Thi thiên 22:12-18 _____

Ê-sai 53:3-7 _____

Đa-ni-ên 9:2-24 _____

Mi-chê 5:1 _____

Ma-la-chi 3:1 _____

Xa-cha-ri 9:9 _____

Cựu ước có ít nhất 65 dự ngôn trực tiếp về Đấng Mê-si, và còn nhiều hơn nữa nếu chúng ta kể thêm vào các biểu tượng (biểu tượng là một nghi lễ về các nghi thức trong Cựu Ước, chẳng hạn như việc tế lễ, cũng là hình bóng hay lời tiên tri về Chúa Giê-su). Những lời tiên tri này liên quan đến những chi tiết cụ thể như “Cây phủ việt chẳng hề dời khỏi Giu-đa” (Sáng thế Ký 49:10); Người sẽ được sinh ra tại Bết-lê-hem ở Giu-đa (Mi-chê 5:1); rằng “Người đã bị người ta khinh dể và chán bỏ;” bị đánh đập, bị buộc tội sai, nhưng không mở miệng để bảo vệ chính mình (Ê-sai 53:3-7); tay và chân của Ngài sẽ bị xuyên thủng; và chúng sẽ phân chia quần áo của Ngài (Thi thiên 22:12-18).

Việc những lời tiên tri trong Cựu Ước được ứng nghiệm với độ chính xác như vậy trong sự sống, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su chứng tỏ rằng chúng nhận được cảm hứng và mặc khải thiêng liêng. Điều đó cũng chứng tỏ rằng Chúa Giê-su chính là nhân vật mà Ngài và những người khác tuyên bố Ngài là ai. Chúa Giê-su cũng dùng các tiên tri thời xưa để tiên đoán về sự chết và sự phục sinh của mình (Lu-ca 9:21, 22; Ma-thi-ơ 17:22, 23), sự sụp đổ của Giê-ru-sa-lem (Ma-thi-ơ 24:1, 2) và sự Tái Lâm của Ngài (Giăng 14:1-3). Do đó, sự hoá thân, sự chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su được Kinh Thánh dự ngôn và sự ứng nghiệm của chúng đảm bảo sự đáng tin cậy của Kinh Thánh.

Suy gẫm các lý do bạn có về niềm tin của bạn nơi Chúa Giê-su và sự chết của Ngài cho chúng ta. Chia sẻ chúng trong lớp học Sa-bát và đặt câu hỏi: Tại sao các bằng chứng ấy lại có thể thuyết phục bạn đến vậy?

4. KINH THÁNH NHƯ LỊCH SỬ

Kinh Thánh thật là độc đáo khi so sánh với các cuốn sách “thánh” khác vì Kinh Thánh được cấu thành trong lịch sử. Kinh Thánh không chỉ đơn thuần là những tư tưởng triết học của con người (như Khổng Tử hay Phật), mà Kinh Thánh còn ghi lại những hành động của Đức Chúa Trời trong lịch sử nhằm tiến tới một mục tiêu cụ thể. Những mục tiêu đó là: 1) lời hứa về một Đấng Mê-si và 2) sự tái lâm của Chúa Giê-su. Tiến trình này là độc đáo đối với đức tin Giu-đa Cơ Đốc (Judeo-Christian), trái ngược với quan điểm theo chu kỳ của nhiều tôn giáo thế giới khác, từ Ai Cập cổ xưa đến các tôn giáo phương Đông hiện đại.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 15:3-5, 51-55; Rô-ma 8:11; và 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:14. Những đoạn Kinh Thánh này dạy chúng ta điều gì về (1) sự thật lịch sử của sự phục sinh của Đấng Cơ Đốc và (2) điều ấy có ý nghĩa gì đối với cá nhân chúng ta?

Lời chứng của bốn sách Phúc Âm và của Phao-lô rằng Chúa Giê-su đã chết, được chôn cất, sống lại từ cõi chết và xuất hiện trước nhiều người khác nhau. Điều này được chứng thực bởi mắt thấy tai nghe của những người đã đặt Ngài vào mộ và sau đó thấy nó trống rỗng. Có nhiều nhân chứng đã chạm vào Chúa Giê-su và Ngài đã cùng ăn với họ. Ma-ri Ma-đô-len, Ma-ri (mẹ của Chúa Giê-su) và những người đàn bà khác đã được thấy Ngài là Chúa Kitô phục sinh. Các môn đồ trò chuyện với Ngài trên đường đến Em-ma-út. Chúa Giê-su đã xuất hiện với họ cho Sứ Mạng Tin Lành. Phao-lô viết rằng nếu lời chứng của Kinh Thánh bị bác bỏ, thì lời rao giảng và đức tin của chúng ta cũng là “vô ích” (1 Cô-rinh-tô 15:14). Các bản dịch khác dùng chữ “vô năng” hoặc “vô dụng”. Chữ tiếng Hy Lạp *ontos* dùng để chỉ một cái gì đó thực sự đã xảy ra. Nó được dịch, “thật vậy”, “chắc chắn là vậy”, hoặc “đúng vậy”. Các môn đồ đã làm chứng rằng “Chúa thật đã sống lại” (Lu-ca 24:34).

Đấng Cơ Đốc cũng là đại diện của “trái đầu mùa” (1 Cô-rinh-tô 15:20) của những người đã chết. Sự thật lịch sử rằng Đấng Cơ Đốc đã phục sinh từ cõi chết và sống hôm nay là sự bảo đảm rằng họ cũng sẽ được sống lại như Ngài đã sống lại. Tất cả những người công bình “trong Đấng Christ, mọi người đều sẽ sống lại” (1 Cô-rinh-tô 15:22). Thuật ngữ ở đây ám chỉ một hành động sáng tạo trong tương lai, khi “những người thuộc về Ngài”, hay trung tín với Ngài sẽ được sống lại khi “Đấng Christ hiện ra” (1 Cô-rinh-tô 15:23) “vào lúc tiếng kèn cuối cùng” (1 Cô-rinh-tô 15:52).

Tại sao lời hứa về sự phục sinh rất là quan trọng đối với đức tin của chúng ta, nhất là khi chúng ta hiểu rằng người chết đang ngủ? Không có lời hứa ấy, niềm tin của chúng ta thực sự vô ích, tại sao?

5. QUYỀN NĂNG BIẾN CẢI CỦA LỜI CHÚA

Đọc 2 Các Vua 22:3–20. Điều gì khiến vua Giô-si-a xé quần áo mình? Những gì vua khám phá đã thay đổi không chỉ riêng vua mà cả nước Giu-đa ra sao?

Vào năm 621 TC, khi Giô-si-a được 25 tuổi, thấy tế lễ thượng phẩm Hinh-kia đã tìm lại được “cuốn sách Luật pháp,” có thể đó là năm sách đầu tiên của Môi-se hay cụ thể là sách Phục truyền Luật lệ Ký. Vào triều đại của vua cha A-môn và ông nội độc ác nhất Ma-na-se, cuộn sách này đã bị thất lạc với sự tôn thờ Ba-anh, A-sê-ra và “toàn cơ binh trên trời” (2 Các Vua 21:3–9). Khi Giô-si-a nghe thấy các điều kiện của giao ước, vua xé quần áo mình trong nỗi phiền muộn tận cùng, vì vua ý thức rằng vua và dân vua đã bỏ xa việc thờ phượng một Đức Chúa Trời thật. Vua lập tức bắt đầu một cuộc cải cách trên toàn lãnh thổ, phá đổ những nơi cao và phá hủy hình tượng của các vị thần ngoại bang. Khi vua kết thúc, chỉ còn một nơi để thờ phượng ở Giu-đa: đền thờ của Đức Chúa Trời tại Giê-ru-sa-lem. Việc khám phá Lời Chúa dẫn đến lòng tin chắc, sự ăn năn, và quyền lực để thay đổi. Sự thay đổi này bắt đầu với Giô-si-a và dẫn lan ra toàn khắp Giu-đa.

Kinh Thánh bảo đảm với chúng ta như thế nào rằng Kinh Thánh có sức mạnh thay đổi cuộc sống chúng ta và chỉ cho chúng ta con đường dẫn đến sự cứu rỗi? Đọc Giảng 16:13, Giảng 17:17, Hê-bơ-rơ 4:12 và Rô-ma 12:2.

Một trong những bằng chứng hùng hồn nhất về quyền năng của Kinh Thánh là sự thay đổi nếp sống của một người. Chính là Lời Chúa đã vạch ra những tội lỗi và đòi truy của con người để tiết lộ bản chất thật của con người, hầu cho chúng ta nhìn thấy nhu cầu tìm đến một Đấng Cứu Rỗi.

Một cuốn sách độc đáo như Kinh Thánh, được cấu thành trong lịch sử, thấm nhuần lời tiên tri và có quyền năng biến đổi cuộc sống, cũng phải được diễn giải theo một cách độc đáo. Không thể diễn giải như bất kỳ cuốn sách nào khác, vì Lời hằng sống của Đức Chúa Trời phải được hiểu dưới ánh sáng của một Đấng Cứu Thế hằng sống, đấng đã hứa sẽ gửi Thánh Linh của Ngài để dẫn dắt chúng ta vào “mọi lẽ thật” (Giảng 16:13). Kinh Thánh, vì thế, như một sự mặc khải về lẽ thật của Đức Chúa Trời, phải bao gồm các nguyên tắc giải thích nội bộ của chính nó. Những nguyên tắc này có thể được tìm thấy khi chúng ta nghiên cứu cách các tác giả Kinh Thánh sử dụng Kinh Thánh và được Kinh Thánh hướng dẫn khi họ cho phép Kinh Thánh tự diễn giải.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Qua lời Ngài, Đức Chúa Trời đã cam kết với nhân loại một kiến thức cần thiết cho sự cứu rỗi. Thánh Thư phải được chấp nhận như một sự mặc khải có thẩm quyền, không thể sai lầm về ý muốn của Đức Chúa Trời. Chúng là tiêu chuẩn của tính cách, là tiết lộ viên các học thuyết và là sự kiểm tra các kinh nghiệm.” – Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, trang 9.

Nhiều người đã chết vì giữ vững và trung tín với Lời Chúa. Một người như vậy là Tiến sĩ Rowland Taylor, một mục sư giáo xứ Anh, người đã kháng cự việc bắt buộc phải có Lễ lớn Công giáo tại giáo xứ Hadley của ông vào triều đại Nữ hoàng Mary Đẫm Máu. Sau khi bị đuổi ra khỏi nhà thờ và bị chế giễu vì tuân thủ Kinh Thánh, ông đã kháng cáo với giám mục Winchester, Thủ tướng của Anh, nhưng ông lại bị tống vào tù và cuối cùng bị đưa lên giàn hỏa thiêu. Ngay trước khi chết vào năm 1555, ông đã nói những lời này:

‘Anh em trung tín! Tôi không dạy gì cho anh em ngoài Lời Chúa, và các bài học mà tôi đã rút ra từ quyển sách được Chúa ban phước lành, cuốn Kinh Thánh. Hôm nay tôi đến đây để phong ấn nó bằng máu của mình.’ – John Foxe, *The New Foxe’s Book of Martyrs*, trang 193. Người ta nghe Tiến sĩ Taylor lặp lại Thi thiên 51 ngay trước khi ngọn lửa bùng lên và ông từ bỏ mạng sống mình.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Lời tiên tri xác nhận nguồn gốc thiêng liêng của Kinh Thánh theo lối nào? Những lời tiên tri được ứng nghiệm này có thể khẳng định chúng ta trong đức tin của chúng ta ra sao?
2. Liên quan đến câu hỏi vào cuối bài ngày thứ Ba, tại sao bằng chứng Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế thật mạnh mẽ?
3. Chúa Giê-su và các môn đồ đã thể hiện niềm tin không lay chuyển vào sự đáng tin cậy và uy quyền thiêng liêng của Kinh Thánh. Chẳng hạn, đã bao lần chính Chúa Giê-su nhắc lời Kinh Thánh và rằng (thường liên quan đến chính Ngài) Kinh Thánh phải được ứng nghiệm (ví dụ, Ma-thi-ơ 26:54, 56; Mác 14:49; Lu-ca 4:21; Giăng 13:18; Giăng 17:12). Nếu chính Chúa Giê-su xem Kinh Thánh (Cựu Ước trong trường hợp Ngài) rất nghiêm túc, nhất là về lời tiên tri được ứng nghiệm, vậy thì thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh phải ra sao?